

BOEKBESPREKINGEN.

John Ramsbottom. Mushrooms and toadstools. A study of the activity of fungi. (The new naturalist VII, Collins, London, 1953, Fl. 18.-)

Goede boeken waarin algemene mycologische vraagstukken worden besproken, zijn er niet veel. In de Nederlandse taal mag misschien worden genoemd het boekje van Van der Ven, „Het wonderre leven der paddestoelen" (1915), maar dit was wel héél erg populair! In de Engelse taal verscheen in 1925 het op een heel wat hoger plan staande „The romance of the fungus world" van R.T. en F.W. Rolfe, voorzien van een voorwoord van Ramsbottom, oud-voorzitter van de British Mycological Society, de auteur van het boek dat ik hier wil bespreken.

Behandeld wordt de algemene bouw en indeling der zwammen, sexualiteit, uitvoerig worden sommige groepen apart besproken, zoals de Gasteromyceten, Cordiceps en Secale, de Lycoperdaceae, de Phalloideae en truffels. Eén hoofdstuk wordt gewijd aan groei- en kweekvoorwaarden, uitvoerig behandelt de auteur het samengaan met hogere planten („Mycorrhiza and other fungal associations"), het ontstaan van heksenkringen krijgt een apart hoofdstuk, eveneens het lichten van sommige paddestoelen. In finesses vertelt hij over rhizomorphen en sclerotia, terwijl in boeiende „romanvorm" de verwoestingen worden geschilderd die o.a. Merulius lacrymans kan aanrichten. Dit hoofdstuk heeft misschien wel extra indruk op mij gemaakt omdat ik vlak na de bevrijding een half jaar reed in een houten D.K.W. autootje waarvan de achterhelft een „reincultuur" van de huiszwam bevatte. De Groningse verkeersinspectie had dan ook een papier op de auto geplakt waarop de mededeling „Gevaarlijk voor het overige verkeer"! Apart worden behandeld de paddestoelen die in bossen groeien en die welke op weilanden, in venen en in de duinen voorkomen. „Eetbaarheid" en „Vergiftiging" beslaan twee hoofdstukken, en vooral hierin ziet Ramsbottom kans veel historische en fungiloristische bijzonderheden te vertellen. In het laatste hoofdstuk bespreekt hij wat er aan penicilline en andere anti-biotica vast zit.

Het werk wordt verlucht door een groot aantal merendeels schitterende zwart-witte en kleurenfoto's, vele ook van zwammen die wij in onze gewone boeken niet afgebeeld zien.

Een prachtig populair-wetenschappelijk boek, waarbij de nadruk wel gelegd mag worden op het tweede gedeelte van deze betiteling.

L.S. Wildervanck.

CLYDE M. CHRISTENSEN. THE MOLDS AND MAN. AN INTRODUCTION TO THE FUNGI.
University of Minnesota Press, Minneapolis. London, Geoffrey Cumberlege.
Oxford, University Press. 1951, f. 18,90.

Dr Christensen is mycoloog aan de plantenziektkundige afdeling van de Universiteit van Minnesota. Behalve een goed vakman is hij echter een uitstekend schrijver. Op boeiende wijze en met veel gevoel voor humor behandelt hij in dit boekje de fungi in hun betekenis voor de mens in wijde zin. En zo enthousiast is hij, dat hij zich soms op zijpaden laat verlokken alleen omdat ze zo interessant zijn. Zo bijvoorbeeld bij de verbluffende aanpassingen van fungus en dier bij de schildluizen waar een schimmel een beschermend schild over de luis vormt in ruil voor voedsel en bij de schimmelkwekende mieren, die op een streng schimmeldieet leven, en daarvoor keurige schimmeltuinen aanleggen.

Twee inleidende hoofdstukken vertellen iets over levenswijze, voortplanting en verspreiding. Daarna worden achtereenvolgens behandeld: Het samenleven van fungi met planten (lichenen, mycorrhiza) en met dieren, fungi als parasieten van planten, van dieren en van mensen en fungi als belagers van de meest uiteenlopende handelsproducten, terwijl het laatste hoofdstuk een kort overzicht van de classificatie en beknopte beschrijvingen van de orders van de fungi geeft.

Een schat van gegevens is in dit boekje bijeengebracht, doorspekt met behartenswaardige spitse opmerkingen. Komisch doet de telkens weerkerende verontwaardiging van de schrijver aan, dat de vindingrijke fungi zo laag op de botanische stamboom worden ingeplant.

Systematici en nomenclaturisten moeten vooral niet verzuimen in het laatste hoofdstuk enige vegen uit de pan in ontvangst te nemen.

Jammer dat de prijs aan de hoge kant is.

C. Bas

LACTARIUS SEMISANGUIFLUUS

Op 16 October 1954 was ik in de onvolprezen Leuvenumse bossen op jacht naar zwammen. Tot mijn verbazing zag ik in het gras, tussen rijweg en bosrand, een klein groepje flink ontwikkelde, op het eerste gezicht vrijwel grasgroene paddestoelen. Hun habitus en grootte kwam zeer sterk overeen met Lactarius deliciosus, even te voren nog aangetroffen. Weer tot mijn verbazing bleken de lamellen oranje melksap te bevatten. Tussen de groene lamellen schemerde oranje, evenals op de groene steel. Bij het determineren met Cool en van der Lek kwam ik helaas niet verder dan L. deliciosus.

Het mycologisch nieuws 6 in Coolia I Jaargang 2 brengt mij nu bij